

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor el-
ken regel meer 7½ cts.

Openbare behandeling DER BEGROTING IN DEN Kolontalen Raad.

II.

Na den heer WINKEL sprak de Heer
Ed. S. Lansberg als volgt:

Mijnheer de Voorzitter,

Reeds bij het onderzoek van deze begroting in de Afdelingen heerschte er vrij algemeen eene ontevreden stemming, een stemming, die dan ook weerklinkt in de eerste paragraaf van het Voorloopig Verslag. Men vond, dat de wijze waarop de kolonie in de laatste jaren als 't ware uit den Haag bestuurd wordt, er niet op berekend is om de energie en den werklust van den Raad te prikkelen. Buiten den Raad om worden de uitgaven steeds maar opgedreven, posten, die door den Raad afgestemd zijn, worden als regel weer op de begroting gebracht; de Raad wordt soms wel gehoord maar soms ook in het geheel niet; kortom er heerschte weinig animo.

Daarna kwam de benoeming van Mr. ELLIS tot lid van den Raad, buiten de voordracht om.

Dit was de druppel, die bij verscheidene leden den emmer deed overloopen. Als de Regeering, toch niet tevreden met telkens en telkens het oordeel van den Raad als van nulen geener waarde op zijde te zetten, zich nu ook met de samenstelling van den Raad gaat bemoeien, wat blijft er dan over van het schijnbare zelfbestuur of medezeggenschap in het bestuur, dat het Regeeringsreglement den Raad toekent.

Ik erken, dat formeel de Regeering het recht heeft te doen wat zij gedaan heeft. Maar tusschen het recht hebben om iets te doen en dat recht gebruik maken, is er toch zeker onderscheid. Niet omdat de Regeering er het recht toe heeft, moet zij 't tort en 't travers van dat recht gebruik maken. Wat als uitzondering was bedoeld, is regel geworden.

Er is van autonomie geen schijn of schaduw meer, de kolonie wordt puur en simpel autocratisch bestuurd. En dat in een tijd als deze!

— Nu zal de Regeering kunnen zeggen: wij dragen voor een groot deel in uwe huishouding; wij uit onze zakken komt het geld, dus we mogen ook wel mee praten.

Toegegeven, M. de V., maar dan toch alleen wanneer de Raad zich te buiten gaat aan geldverspilling, wanneer hij roekeloos gaat omspringen met het geld, dat de kolonie niet alleen opbrengt.

Maar deze Raad, ik ben er trotsch op, is nooit dezen weg opgegaan, wij hebben misschien wat te veel toegegeven waar het gold proefnemingen om de kolonie op te beuren; we hebben de opvolgende Besturen misschien te veel de verlangde kanssen gegeven om hun politiek in dat opzicht te volgen, om te toonen dat zij tot stand konden brengen. Wij hebben een uiterst zuinig gebruik gemaakt van ons recht van wijziging, juist om het den Gouverneurs niet lastig te maken, geen stagnatie te brengen in den geregelden gang van zaken, geen conflicten uit te lokken.

Maar deze houding vindt geen waardeering in de oogen van het opperbestuur; het wil altijd alles beter weten dan de Raad.

M. de V. is het wonder, dat iemand de lust vergaat om onder zulke verhoudingen aan het openbare leven in de kolonie te blijven deelnemen? Is het wonder, dat het hoe langer hoe moeilijker wordt de meest geschikte personen bereid te vinden om in den Raad of Gouvernementscommissie zitting te nemen?

En deze stemming richt zich niet alleen meer tegen het Bestuur of de

Regeering, maar tegenover het Nederlandsch Bestuur in het algemeen. Er heerscht een geest om alles, wat niet waar wensch of te langzaam gaat, terecht of ten onrechte toe te schrijven aan het Nederlandsch Bestuurs-systeem bij wijze van tegenstelling met het Amerikaansch systeem.

De oorlog die de oogen der wereld geopend heeft voor de groote macht der V. St., heeft ook in deze kolonie zijn uitwerking niet gemist.

Het volk weet natuurlijk niets af van de instellingen en verhoudingen in de groote republiek, de varengezellen, die New-York bezoeken om daar te werken, komen absoluut niet in aanraking met de wetten en instellingen aldaar. Maar ze maken toch vergelijkingen; de dollar doet het hem; daar de dollar, hier de gulden. Kan het anders of de vergelijking moet uitvallen ten voordeele van den dollar?

Doet nu, vraag ik, de Regeering wijs, ook de meer gegoede, de meer ontwikkelde klasse tegen het Nederlandsch bewind in te nemen door de wijze, waarop het den Raad behandelt? Het antwoord op deze vraag moet ik aan de Regeering zelve overlaten.

Terugkeerende tot de benoeming van Mr. Ellis, wil ik, in de eerste plaats uitdrukkelijk doen uitkomen, dat ook ik niets heb tegen den persoon van Mr. Ellis.

Dat Mr. Ellis bij de leden van den Raad, zooals door het geachte lid Winkel aangetoond is, geen persona ingrata is bewijst het feit, dat de Raad zelf ZED. met algemeene stemmen voor een andere vacature heeft voorgedragen; het gaat niet om den persoon, maar om de zaak.

In de tweede plaats wil ik met allen nadruk er op wijzen, dat het niet in de bedoeling van het Regeeringsreglement kan liggen, dat de Regeering het recht heeft zonder eenige reden af te wijken van de aanbeveling van den Raad. De Regeering had, wilde zij den eersten candidaat niet benoemen, desnoods een tweeden candidaat moeten voordragen aan H. M. Maar de geheele aanbeveling op zijde zetten, M. de V., het is formeel toegelaten, maar het is strijdig met de begrippen van onzen tijd.

De Raad is grondwettelijk samengesteld, de aanbeveling is grondwettelijk gedaan. Daaraan had niet mogen worden getornd.

Of wil de Regeering een Raad, samengesteld uit mannen, die door dik en dun met de Bestuursvoorstellen medegaan? Laat zij 't dan ronduit zeggen. Nederland gaat te rug en stelt een autocratisch bestuur in de kolonie in. Laat de Regeering dat openlijk zeggen, maar laat zij niet voor de oogen der wereld een vrijzinnig koloniaal bestuur voeren, maar in werkelijkheid autocratisch regeeren.

Ik heb gezegd.

de Heer S. M. L. Maduro.

Waar ik de ontwikkeling en, naar ik mij vlei, ook den vooruitgang van deze kolonie met de grootste belangstelling volg, is het voorzeker geen gemakkelijke taak voor mij om een waarschuwende stem te doen hooren tegen de opdrijving van de uitgaven, die op onze begroting voorkomen. Terwijl ik toch aan eenen kant wensch, dat niets van de begroting worde afgevoerd, dat van praktische waarde is voor haren bloei, gevoel ik mij aan den anderen kant verplicht op te komen tegen die uitgaven welke naar mijn oordeel, ons noodeloos worden opgelegd van uit het Moederland.

Ik wil niet zeggen, uutteloos, om dat het mij voorkomt, dat alles zijn nut kan hebben. Het is maar alleen de vraag of het nut in verhouding is tot de uitgaven en of deze uitgaven in verhouding staan tot de financiën.

Het zou mij te ver voeren, om

hier in bijzonderheden te gaan vermelden de uitgaven, waartegen ik meen te moeten opkomen.

Ik heb gezegd alles kan zijn nut hebben en wellicht zal men mij dit tegenwerpen. Bij voorbaat wensch ik dan te zeggen, dat die uitgaven misschien ook door mij zouden worden goedgekeurd, wanneer wij ons zelven konden bedruipen en niet voor steun op het Moederland waren aangewezen, zelfs voor het bekostigen van onze hoog noodige huishoudelijke uitgaven. Nu dit het geval is, moeten wij uiterst voorzichtig zijn in het voteeren van uitgaven van welke niet van meet af vaststaat, dat zij binnen afzien baren tijd tot den vooruitgang der kolonie in ruime mate zullen medewerken.

Dankbaar aanvaardend wij den steun, dien wij van het Moederland krijgen om ons zoodanig uit te rusten, dat wij, als de tijden weer eenigszins normaal zijn, gereed zijn om voor onze kolonie op te eischen het rechtmatig deel, dat haar toe komt in de ontwikkeling van handel en scheepvaart in deze gewesten en ik meen, dat ik met niet genoeg kracht kan beweren, dat wij ons met de grootste energie moeten toelagen op het bevorderen van die twee takken van bestaan, — ik zou zeggen, — de slagaders der kolonie. Het is van overgrote bekendheid, dat de kolonie het van haren handel en scheepvaart moet hebben. De sommen voor deze takken van ons volksbestaan uitgegeven, zóo nu ook immer tegenstand ontmoeten, ofschoon ook hier voorzichtigheid geboden is.

Ik wil er nog even op wijzen dat de Raad, hoe dankbaar hij ook is voor den steun van het Moederland, niet onverschillig blijft tegenover de wijze, waarop de Regeering ons soms dien steun opdringt. Licht al in het bezwaren van onze Begroting met door den Raad onnoodig geachte uitgaven, eene miskenning van het oordeel van den Raad, die geheel bestaat uit leden volkomen op de hoogte van de toestanden en bevoegd tot oordeelen, de opvoering van onze begroting kan op den duur niets anders dan nadeelig werken op de ontwikkeling der kolonie.

Vraag of laat, vrees ik, zal men willen aankomen met belastingverhoging en M. de V. het is ons beken, dat wij op het stuk van opbrengen van belastingen wel ongevraagd de hand aan de touwen slaan. Het gevolg van een eventuele belastingverhoging, waartegen reeds nu gevaarschuld dient te worden, zal ongetwijfeld zijn een exodus van de welgestelden naar andere landen. Nu weet ik wel, dat ook in andere landen belastingen, soms zware belastingen, zelf meer dan in deze kolonie geheven worden, doch die andere landen bieden ook zooveel méér aan, om het leven aangenaam en aantrekkelijk te maken, en op dit punt is Curaçao zeker misdeeld. Wegvloeiing van kapitaal beteekent een groot nadeel voor de kolonie. Bovendien zal belastingverhoging ook op den arbeidenden stand zwaar komen te drukken. Wanneer men een aanzienlijk deel van zijn inkomsten aan den fiscus moet afstaan, verslapt dit alle energie en ondernemingsgeest en dit zijn juist factoren van ontzaglijk veel belang voor de kolonie en die wij, moeten aanwakken, opdat de kolonie daarvan voordeel kan trekken. Men bedenke dat het voornaamste factoren zijn tot het onderhouden en bevorderen van den handel en scheepvaart, welke de hoofdbronnen van bestaan zijn van de kolonie.

Ik resumeer M. de V. Laat ons met al de kracht, die er in ons is, ons toelagen op de bevordering van onzen handel en onze scheepvaart.

Voor dit doel aanvaardend wij gaarne en met dankbaarheid den steun van het Moederland, omdat wij overtuigd zijn, dat de hulp binnen

korten tijd rijke vruchten zal afwerpen.

Maar de Regeering begrijpe goed, dat wij ons moeten vergenoegen met dien steun aan te nemen, die ons in staat zal stellen binnen afzien baren tijd op eigen beenen te staan en dat wij niet gediend zijn van opgedrongen hulp, welke slechts problematisch, althans geen onmiddellijk praktisch nut voor ons heeft.

Overigens zullen wij verstandig handelen, wanneer wij de tering naar de nering zetten. Wanneer, zooals ik van ganscher harte vertrouw, de ons verleende steun zijn vruchten afwerpt, dan zouden wij over financiële bezwaren kunnen heen stappen en tot uitgaven besluiten, welke slechts in de verre toekomst en dan nog middellijk de kolonie verder vooruit zullen helpen. Dan zullen wij ook in staat zijn ZELF op te brengen hetgeen wij wenschen uit te geven.

Ik besluit met den wensch dat dit spoedig het geval moge zijn.

De Heer H. Statius Muller:

M. de V.

Voor de toezegging om bij den Raad een ontwerp-Verordening in te dienen om te geraken tot een afdoende regeling betreffende het vervoeren van personen in groote getale naar het Buitenland, betuig ik het Bestuur mijn dank. Beleefd wil ik het Bestuur ook verzoeken reeds nu, voor het vervoeren van personen van de andere eilanden der Kolonie naar het Buitenland gelijke maatregelen te willen voorschrijven, als thans voor het eiland Curaçao zijn genomen, want immers ook van deze eilanden worden in kleine vaartuigen een groot aantal menschen vervoerd.

Met het Bestuur ben ik van oordeel, dat eene afdoende regeling, om den vertrekkenden arbeider te dwingen voor zijn gezin te zorgen, moeilijk te treffen is, maar toch geloof ik, dat indien een voorschrift geleverd dat de arbeider, verplicht is, door tusschenkomst van den persoon die hem in de Kolonie aanneemt, een deel van zijn verdiend loon aan zijn gezin te doen uit betalen een stap in de goede richting zal zijn gedaan. Bij ondervinding weet ik, dat deze regeling in der tijd toen het Bestuur voor de zusterkolonie Suriname arbeiders heeft aangenomen, zeer goed heeft voldaan.

Ik beveel dan ook dit denkbeeld in de overweging van het Bestuur aan.

M. de V. Een onderwerp, dat niet in de gewisselde stukken ter sprake is gebracht, zou ik nog hedenavond willen behandelen en wel de huisvesting en hetgeen daarmede samenhangt van de arme ongelukkigen in het gesticht voor krankzinnigen.

Van mijn voornemen om dit onderwerp ter sprake te brengen, heb ik het Bestuur in kennis gesteld.

M. de V. Gisteren heb ik als lid van de gezondheidscommissie onder leiding van den Voorzitter onzer Commissie, den geachten Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, een bezoek gebracht aan het gesticht. Meer dan ontgaan was ik, toen ik de cellen heb gezien, waarin de onrustigste patiënten, en meer speciaal de mannelijken onder dak zijn gebracht. Een bekrompen warme ruimte, zeer slecht geventileerd, daar in zijn deze ongelukkigen gehuisvest. Op de ongevulde planken vloeren van deze cellen doen zij hun natuurlijke behoeften, die in de planken opgezogen worden. Dat daarin voortdurend een ongezonde lucht is, zal ieder leek wel kunnen inzien. Ook de badkamers zijn over het algemeen onvoldoende ingericht; zoo is er een, die, als de deur dicht is, waarvan gezegd kan worden dat die hermetisch gesloten is, en waarin men bij daglicht niet zien kan. Dat men na in deze kamers een bad genomen te hebben, meer geëchauffeerd dan verfrist uitkomt, behoeft wel

geen betoog. Gelegenheid tot het geven van een warm bad bestaat niet.

M. de V. Ik geloof niet te overdrijven, wanneer ik beweet, dat de wilde beesten, die in kooien worden opgesloten, beter er aan toe zijn, dan de arme ongelukkige krankzinnigen, die op de voren omschreven wijze onder dak zijn gebracht.

Ik hoop niet te vergeefs een beroep op mijn medeleden te doen, wanneer ik hun verzoek met mij in te stemmen, als ik tot het Bestuur het verzoek richt om met bekwaamen spoed maatregelen te nemen om verbetering te brengen in deze door mij als onhoudbaar beschreven toestand, hetgeen ik de eer heb hierbij te doen.

Ik dank U voor het verleende woord.

De Heer J. C. B. Forbes betuigt met onverstanebare fluisterstem zijn volkomen instemming met de denkbeelden van den vorigen spreker.

Wordt vervolgd.

Tweede Kamer

VOORLOOPIG VERSLAG
over onze Begroting voor 1919.

Het afdelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de navolgende opmerkingen.

Algemeene Beschouwingen.

Evenals in vorige jaren moet helaas wederom geconstateerd worden, dat de financiële toestand verre van rooskleurig is. De Rijksbijdrage wordt voor 1919 op bijna f 900,000 geraamd. Bij sommige leden rees de vraag, of het verantwoord is op dezen weg te blijven voortgaan en of het niet gewenscht is, dat de Regeering met het oog op de toekomst een of meer plannen aan de Kamer ter beoordeeling voorlegt, waardoor meer evenwicht gebracht wordt tusschen inkomsten en uitgaven zonder de Rijksbijdrage. Is de Minister van oordeel, dat op den duur kan worden voortgegaan met het dekken van het tekort op de wijze als thans geschiedt? Gaarne zou men vernemen, wat de Minister zich voorstelt in deze te doen.

Andere leden waren van meening, dat de toekomst der kolonie niet in alle opzichten zoo donker behoef te worden ingezien. In de eerste plaats meenden zij aan den afgetreden Gouverneur bij zijn heengaan een woord van hulde niet te mogen onthouden, nu hij een aagental jaren — waaronder de oorlogsjaren — met groote bekwaamheid en onpartijdigheid de kolonie heeft bestuurd. Al is het hem niet gegeven geworden Curaçao uit zijn afhankelijkheid van het Moederland los te maken, zoo zijn toch tekenen waar te nemen, die op een betere toekomst wijzen. Men hoopte, dat de nieuwe landvoogd alles zou doen, wat van Regeeringswege kan geschieden, om die betere toekomst voor te bereiden. Men was intusschen zeer teleurgesteld uit de Memorie van Toelichting te vernemen, dat de voortzetting van de verbetering van de haven zal moeten wachten op de resultaten van de studie ter plaatse van den nieuwen Gouverneur. De hier aan het woord zijnde leden meenden, dat over de verbetering van de haven langzamerhand worden en gedachten genoeg zijn geweest. Er moet nu gehandeld worden, of liever er had reeds gehandeld moeten zijn. Men had op het huidige oogenblik klaar moeten zijn, nu de nieuwe banen worden uitgestippeld van het toekomstig economisch verkeer tusschen de volkeren. Men zou ook gaarne vernemen, hoe de Regeering zich voorstelt, dat de exploitatie van de haven zal geschieden. Zal deze in particuliere handen blijven, of zullen maatregelen genomen

wordten — en zoo ja, welke — om de exploitatie van de haven en de haven terreinen in handen van de Overheid te brengen?

Gevraagd werd, of er iets gedaan is om verbetering te brengen in de toestanden op zedelijk gebied, waarover bij de behandeling der begroting voor het vorige jaar werd geklaagd en zoo ja, waarin die maatregelen hebben bestaan.

Opnieuw werd aangedrongen op verhooging der uitkeering aan het R.-K. weeshuis voor de verpleging der weezen en op vermeerdere van het aantal bezoldigde R.-K. geestelijken. Bij een verdubbeling der bevolking in de laatste 50 jaar is dat aantal slechts met 5 vermeerderd.

Met ongeduld zag men uit naar de een vorig jaar reeds toegezegde regeling van de subsidieering van het bijzonder onderwijs. Hoezeer men het op prijs stelde, dat de Regering door een extra uitkeering van f 50 000 het bijzonder onderwijs tijdelijk had geholpen, men zou deze uitkeering toch betreuren, indien zij er toe zou leiden, dat de definitieve regeling daardoor langer dan noodig zou uitblijven. Men zou gaarne veruemen, hoe het met de behandeling daarvan staat. Door den vorigen Minister is medegedeeld, dat hij aan den Gouverneur een voorstel daaromtrent had gevraagd. Is dit voorstel thans ontvallen en zijn de Minister en de Gouverneur daarover tot overeenstemming gekomen? Is een voorstel reeds bij den Kolonialen Raad ingediend en is de grondslag van dat voorstel de financiële gelijkstelling?

Opnieuw werd aangedrongen op het pensionneeren van bijzondere onderwijzers en het betalen van hun overtochtsgelden van overheidswege. Men achtte dit laatste in het belang van het onderwijs zelf, dat slechts er bij gebaat kan zijn, indien het onderwijzend personeel nu en dan naar het Moederland terugkeert. Wegens de hooge overtochtskosten blijven thans tal van zusters en broeders, die bij het onderwijs werkzaam zijn, hun geheele leven in de kolonie.

Met leedwezen hadden sommige leden gezien, dat de Regering voorloopig nog niet wenschte over te gaan tot den aankoop van een schoener voor het verkeer tusschen de eilanden onderling. Men achtte deze verbinding van zooveel betekenis, dat met de aanschaffing van dat vaartuig niet mag worden gewacht tot de bouwkosten van schepen belangrijk dalen. Dit schijnt trouwens nog een vrij verwijderde toekomst. Gaarne zou men vernemen, hoe het staat met de nationale bankinstelling, waarvan de totstandkoming bij de vorige begroting werd tegemoet gezien. Is dit inderdaad geschied en zoo ja, door wies de instelling opgericht en in welke verhouding staat zij tot het Gouvernement?

Opnieuw werd aangedrongen op een minder eenzijdige samenstelling van den Kolonialen Raad. Ingevolge de bepalingen van het Regeeringsreglement worden de leden door de Kroon benoemd, doch de Koloniale Raad zelf dient voor elke opengevallen plaats een aanbeveling van twee personen in, waardoor belangrijke invloed op de samenstelling wordt uitgeoefend en de Raad als het ware zich zelf aanvult. Dit stelsel verdient geen aanbeveling. Indien Curaçao al niet rijp is voor verkiezingen, dan ware althans in de bestaande wijze van benoeming een verandering te brengen. Men achtte die benoeming beter in handen der Regering alleen, die er ook voor kan waken, dat personen, die de andere eilanden kennen, in den Raad zitting hebben.

Artikelen.

Art. 25. De bezoldigingen van commissaris en inspecteur van politie werden te laag geacht om daarvoor onafhankelijke personen te krijgen.

Art. 34. Gevraagd werd, op welke wijze de verwaarloosde kinderen zullen geholpen worden, alsmede welk antwoord de Gouverneur gegeven heeft op een verzoek van de Curaçaosche „Vereniging tot de strijdung en voorkoming van geslachtsziekten” tot het oprichten van een opvoedingsgesticht en een tuchtschool voor jeugdige misdadigers.

Art. 36. Gevraagd werd naar de betekenis van den post, onder dit artikel vermeld, in verband met de toelichting.

Art. 40. De bezoldiging van den administrateur van financiën werd te laag geacht. Gevraagd werd of er voldoende sollicitanten gekomen zijn op de oproeping voor die be trekking en of er reeds een benoeming heeft plaats gehad.

Art. 60. Gevraagd werd, wat in de laatste jaren door den leider der stroofoedeleuchtijverheid is gedaan om te komen tot een systeem van samenwerking tusschen de vlechtsers, waardoor haar een grooter deel in de opbrengst der hoeden

zal toekomen dan thans het geval is. Naar men meende te weten, verdient een vlechtster slechts 10 cent met één dag werk.

Art. 70. Gevraagd werd, of de Minister bereid is het tot stand komen van ambachtsonderwijs te bevorderen.

Art. 72. De bezoldiging van het onderwijzend personeel eischt, naar men meende, dringend herziening, tevens om te zorgen, dat er zich ook in Nederland voldoende sollicitanten voor Curaçao aanmelden. De resultaten van het onderwijs zijn op de eilanden dikwijls slecht, mede door onvoldoend personeel. Is reeds een beslissing genomen, of op de Bovenwindsche eilanden in het Nederlandsch of in het Engelsch onderwijs zal worden gegeven?

Art. 76. Wordt bij de nieuwe onderwijsverordening een einde gemaakt aan den toestand, dat een deel van het onderwijzend personeel mag bestaan uit kweekelingen van 16 jaar en ouder, die alleen een lagere school hebben bezocht?

Art. 88. Is de betrekking van landbouwkundige nog wel noodig, nu de landbouw voortdurend achteruitgaat, mede doordat de bevolking bij ander werk een beter bestaan kan vinden?

Art. 92. Gaarne zou men vernemen, of deze cultuur voor het eiland van belang is gebleken.

Art. 125. Ook bij dit artikel werd nog eens aangedrongen op het oprichten van een opvoedingsgesticht en een tuchtschool.

Art. 136. Is het de bedoeling, dat indien een drinkwaterleiding mogelijk blijkt, deze door het Gouvernement zal worden aangelegd?

Aldus vastgesteld 27 Maart 1919.

SCHREUR.
STULEMEIJER.
VAN VUUREN.
ALBARD.
LELY.

Het Vredes-tractaat.

II.

Wat de bewapening aangaat, er zal gestreefd worden naar vermindering en de plannen tot bezuiniging zullen om de tien jaar herzien worden. In geval van geschil mag niet tot oorlog worden overgegaan tegen een lid, wat zich neerlegt bij de Bondsuitspraak. Een permanent internationaal Gerechtshof wordt opgericht ter beslechting van geschillen en dienende van advies. Leden, die hun geschil niet aan arbitrage onderwerpen, moeten zich houden aan de uitspraak der vergadering. Is de „Raad” onderling verdeeld, dan moet de vergadering tot een accord komen; ook hier mag men niet tot oorlog overgaan bij onderwerping van de een partij aan de gemeene beslissing. Een permanente Commissie zal geregeld de militaire en maritieme kwesties onderzoeken, dienstig om den oorlog te voorkomen. Dreigt een breuk tusschen staten, dan wordt onmiddellijk de algemeene houding bepaald. De leden verbinden zich om, bij niet aanvaarding der Bondsuitspraak, den oorlog niet te beginnen binnen drie maanden. De leden die in strijd met de regels van dit tractaat, den oorlog verklaren, worden onmiddellijk van alle betrekkingen met den bond uitgesloten en de Raad zal in zulke gevallen de gezamenlijke actie te land en ter zee bepalen ter bescherming der overeenkomst en tevens de medewerkende leden van alle hulp voorzien.

Aangaande de geldigheid der tractaten en internationale overeenkomsten, gesloten na de instelling van den Bond, is bepaald, dat deze door het Secretariaat van den Bond zullen worden geregistreerd en publiek gemaakt. Van tijd tot tijd kan de Bond zijn leden een herziening aanraden naargelang de omstandigheden, doch de tractaten over scheidsrecht en andere b. v. over de Monroeleer, die juist het behoud van den vrede beoogen, blijven steeds in volle kracht.

Over de krijgsgevangenen is het volgende beslist. Op kosten van Duitschland moeten de Duitse burgerlijke en krijgsgevangenen onmiddellijk repatriëeren. Totdat Duitschland de schuldigen aan oorlogswetten en -gebruiken heeft uitgeleverd, worden bepaalde Duitse officieren vastgehouden. Alle onderdanen der alliees in Duitschland moeten dadelijk worden vrijgesteld; aan de Commissies van onderzoek alle vrijheid en hulp gegeven worden in zake behandeling der gevangenen, aan wie alles moet terug gegeven worden, wat hen behoort. Schuldigen aan harde behandeling kunnen door de alliees gestraft worden. Wederzijdsche inlichting en steun, eerbiediging in zake onderzoek naar dooden en hun graven is geboden.

De bovengenoemde schuldigen aan krijgswetten zullen allen overgeleverd worden en voor een krijgs-

raad of gerechtshof verschijnen; alle noodige documenten moeten ingeleverd worden. Eigen advocaten te benoemen is toegestaan. Ook aan den ex-Keizer, wiens uitlevering aan Holland is gevraagd doch geweigerd, op grond dat deze clausule van het Vredetractaat een zaak is tusschen Duitschland en de geallieerden, is een pleiter toegestaan.

Duitschland moet zijn economische hulpmiddelen aanwenden voor den materielen opbouw van de verwoeste streken in het bezette gebied. In plaats van de vernielde goederen kunnen dieren en machines geëischt en de fabricatie van de noodige materialen van D. gevorderd worden. Gedurende 10 jaar moet D. steenkool leveren aan Frankrijk in een hoeveelheid, gelijk aan het verschil van opbrengst (jaarlijks) vóór den oorlog en gedurende de eerste 10 jaren daarna, in de mijnen van N. Frankrijk en Pas-de-Calais. Boven dien krijgt Frankrijk het recht van vóórkoop gedurende 10 jaar aangaande de levering door D. van 7 miljoen ton steenkool per jaar, behalve de 8 miljoen ton aan België en 4½ miljoen ton gedurende 1919 en '20 en 8½ miljoen ton van '23 tot '24 aan Italië; alles volgens vastgestelde prijzen. Dan kan Frankrijk gedurende 10 jaar ook de levering van sulfaat en ammoniak eischen en vordert het zekere papieren op, in 1870 door de Duitse autoriteiten genomen alsmede alle Franse vaandels, in dien oorlog buitgemaakt.

Aangaande de financiën is vastgesteld, dat de geallieerden een gedeelte der Duitse staatschuld van vóór den oorlog zullen overnemen als schadeloosstelling en wel tot een hoogte als de rente van het bezet gebied bedraagt. Alleen Frankrijk zal geen schuldbrieven aannemen, daar D. in 1871 geen deel der Franse Nationale Schuld wilde accepteren. Ook Polen behoeft dit niet te doen met papieren, aangaande zijn gekregen gebied. Gaat de eigendomswaarde van hetgeen de alliees in handen krijgen, b. v. van openbare gebouwen en onroerende goederen van Duitschers en vreemden, uit boven de som der genomen schuldbrieven, dan moet daarmee rekening gehouden worden bij de schadeloosstelling; Elzas-Lotharingen maakt hierop een uitzondering. D. zal de bezettingselegers totaal onderhouden van af den dag van den wapenstilstand tot aan het einde. Deze kosten moet het nog eerder betalen dan die der vergoedingen. Alle deposita's van Oostenrijk-Hongarië, de gelden van Turkije en Bulgarië in D. moeten aan de Entente afgegeven worden en alle rechten van reclameering afgestaan ten opzichte der leeningen van D. aan die landen. De tractaten van Brest-Litowsk en Boekarest moeten versietigd en alles hersteld worden wat daaruit gevolgd is. D. doet afstand van alle rechten en belangen, die zijn onderdanen hadden op de publieke goederen in de afgestane gebieden en draagt deze over aan de Commissie tot Herstel etc. Aan Brazilië zal D. de terugbetaling garanderen van alle schade, voortgevloeid uit den verkoop van koffie, die D. aan Brazilië had geweigerd uit D. terug te halen.

Van tijd tot tijd kan aan D. gevraagd worden zijn schulden te dekken door het uitschrijven van leeningen, wanneer niet op andere wijze aan de verplichte betaling kan voldaan worden. Een leening van 1 miljard pond sterling zonder interest kan gevraagd worden, voor het te betalen bedrag niet later dan 1 Mei 1921. Verder een leening van 2 miljard pat. tegen 2½ % tusschen 1921 en '26 en daarna tegen 5 %; nog een leening van 2 miljard tegen 5 %, bij de Entente te plaatsen. De Duitse staatschuld zal tegen 5 % loopen en als betaling wordt ook aangenomen: koopwaren, handelsrechten, concessies, voordeelige belangen etc.

Ten opzichte van zijn kleurstoffen en chemische producten heeft de Commissie van Herstel een recht van vóórkoop in D. tot een hoogte van 50 % en tevens gedurende elk half jaar vanaf 1925 nog over 25 % van de productie in het voorgaande half jaar.

Speciaal voor den heropbouw van Leuven bibliotheek moet D. manuscripten, boeken en gravures aanbrenge tot een gelijke waarde als hetgeen verwoest is. Enkele schilderijen worden speciaal genoemd.

Volgen de economische bepalingen. Gedurende zes maanden mag Duitschland geen enkel tarief, wat reeds hooger was dan het laagste recht van 1914, met enig recht bezwaren. Dit geldt voor wijnen en olie. Voor kunstzijde en gezuiverde wol zal deze termijn verlengd worden tot 2½ à 5 jaar. Duitschland moet de behandel ling van de meest begunstigde natie uitrekken tot alle geallieerden en mag gedurende vijf jaar geen douanerechten heffen van koopwaren, komende uit het oude Duitse, aan Polen afgestaan gebied; eenzelfde

gunst moet aan Luxemburg worden toegestaan. De geallieerde schepen zullen vijf jaar lang dezelfde rechten genieten in Duitse havens als de schepen der Duitschers zelf en genieten vrije kustvaart en vischvangst, terwijl de Duitse schepen geen eigen zeekust hebben. Duitschland zal garantie geven aan de alliees voor het gebruik van vlsche maten en gewichten.

Geen uitzonderingswetten mogen gemaakt worden voor onderdanen van de geallieerde naties gedurende vijf jaar; een persoon, afhankelijk van een geallieerden staat, verliest ipso facto zijn Duitse nationaliteit.

De wederzijdse verbintenissen tusschen Duitschland en de geallieerden blijven bestaan; de overeenkomsten aangaande post en telegraphie moet Duitschland opnieuw aangaan; het moet de nieuwe internationale schikkingen aangaande de radio-telegraphie. Het recht van inspectie en het politierecht op de Noord zee ten opzichte van de visscherijen en het vervoer van spiritueel blijft vijf jaar lang alleen uitgeoefend door geallieerde schepen. Aan de nieuwe regeling van het internationalespoorwegverkeer moet Duitschland zich onderwerpen.

Vliegers en vliegtuigen der geallieerden hebben recht van vrije overtocht en landing boven en in Duitschland. Zij zullen dezelfde rechten en behandeling genieten als de Duitse vliegers, wat aangaat het gebruik van looden en een zoodanige als de meest begunstigde natie in het binnenlandsch handelsverkeer met Duitschland geniet. Het neemt de overeenkomst aangaande de luchtvaart aan, die op hem toegepast wordt tot 1920, mits Duitschland tot den volkerenbond wordt toegelaten. Te land en ter zee moet Duitschland vrije doortocht verleen door zijn gebied aan personen, koopwaren, schepen, voertuigen en express-postwerken, komende van of gaande naar de geallieerden en wel zonder douanerecht of doorvoer gelden te heffen en zonder beperkingen. Aan doorvoer-waren zal de snelste wijze van verzending te beurt vallen.

De rivieren de Elbe, de Oder, de Nijmen en de Donau worden, voor zoover zij in Duitschland stroomden, internationaal, alsmede de rivieren en waterwegen, die met hen zijn vereenigd. De vijanden der geallieerden moeten aan de Europeesche Donau commissie alle geleden oorlogsschade vergoeden, afstand doen van hun voorrechten in de vaart in deze streken en aan Checo-Slowakië, Servië en Roemenië de rechten afstaan op de oevers van den stroom (den Donau) opdat deze hun scheepvaart kunnen verbeteren.

Wat Rijn en Moezel aangaat, deze komen onder toezicht van een centrale scheepvaartcommissie, die binnen 6 maanden te Straatsburg wordt geïnstalleerd. Zij bestaat uit 4 Franse, die een president kiezen, 4 Duitschers en 2 afgevaardigden van Engeland, 2 van Italië, 2 van België, 2 van Zwitserland en 2 van Nederland. Duitschland moet in het geheele Rijngebied tusschen zijn beide grenspunten, aan Frankrijk alle rechten toestaan om zijn kanalen van water te voorzien, beloven, geen kanalen te graven op den rechter Rijnsoever, aan den kant van Frankrijk en alle gemaakte plannen daarvoor aan dit land uitleveren.

België mag binnen 15 jaar een Rijn-Maaskanaal graven; D. moet zorgen voor het gedeelte, dat op zijn gebied valt en wel volgens de plannen van België. Nog een ander Rijn-Maaskanaal kan gegraven worden door belanghebbende regeeringen; beide komen onder de controle eener commissie, die zijn zeggingschap ook over den Boven-Rijn en Beneden-Moezel kan uitstreken. D. levert op aanvraag kosteloos lichters en ander materiaal en de goederen van Duitse Scheepvaartmaatschappijen, zooals pieren en stapelplaatsen, door D. opgericht (n. a. te Rotterdam) moeten worden uitgeleverd.

Duitschland moet medewerken om een geregeld spoorwegverkeer te herstellen; het moet een Reisbureau instellen, waar kaartjes kunnen genomen worden voor een rondreis door zijn land; het zal zijn rolland materieel verbeteren en zijn deel uitmaken van internationale treinen; zoo Italië en Zwitserland het eischen, moet het afzien van de St. Gotthard-Conventie en thans zijn treinen beschikbaar stellen voor troepen transport en aproviandeering.

Checo-Slowakië krijgt een vrijen toegang tot de zeeën. Daarom moet Duitschland het voor zijn verkeer gebruik laten maken van de treinen naar het Noorden en het voor 99 jaar terreinen in pacht geven te Hamburg en Stettin.

Het Kanaal van Kiel moet open gesteld worden voor alle oorlogs- en handelsschepen van alle landen; schepen en koopwaren moeten met dezelfde absolute gelijkheid behandeld worden.

De geallieerde naties erkennen de

eigendommen der Missies in de afgestane Duitse gebieden; deze goederen zullen dienstbaar blijven aan hetzelfde werk onder controle der nieuwe eigenaars, doch Duitschland doet afstand van alle reclamering er op.

Duitschland staat ook zijn 14 kabels af, waarvan de opbrengst in mindering wordt gebracht van zijn oorlogsschulden.

Verder kan elk land met Duitschland een tractaat aangaan, mits dit in overeenstemming is met het program van den vrede en met waarschuwing vooruit van 6 maanden.

Tot garantie van de uitvoering van dit Vredetractaat wordt het gebied, ten W. van den Rijn met de brughoofden over deze rivier gedurende 15 jaar door de geallieerden bezet. Worden de voorwaarden getrouw volvoerd, dan zal na 5 jaar Keulen met brughoofd en omstreken, na 10 jaar Koblenz met b. en o. na 15 jaar Mainz en de rest van het gebied ontruimd worden.

De Duitse troepen, Oostelijk van de nieuwe Duitse-Russische-Poolse grens gelegerd, moeten onmiddellijk deze streken ontruimen.

Wij weten thans meer over de gezindheid, waarmee het Vredetractaat in Duitschland is ontvangen. Van alle kanten haast, uit alle volksgroepen bijna klinkt het: Niet aannemen; iets ergers kan ons toch niet overkomen. Scheidemann verklaarde het voor de Nationale Vergadering, waar ook reeds verschillende sprekers van hetzelfde gevoelen waren; de onafhankelijke socialisten, de arbeidersraden willen het zelfde; de democratische en Centristpartijen dreigen hun leden uit de Regering te nemen bij aanvaarding. Na een half officieel bericht van de Regering heeft ook president Ebert duidelijk gezegd: „Duitschland zal dezen vrede niet tekenen.” Hij hoopt, dat ook de Amerikaanse democratie dit tractaat niet zou aannemen. Algemeen wordt Wilsons gedrag gegespt, daar niets van de 14 punten, waarop Duitschland vrede wilde sluiten, is terecht gekomen.

Wat thans te Versailles geschiedt, is het indienen van nota's door de Duitse afgevaardigden; nota's om te protesteeren en mildere voorwaarden te bedingen. Doch of het veel zal helpen? Van Brockdorff wordt een zwakkeling genoemd, men wil Erzberger. Een feit is, dat eerstgenoemde wil onderhandelen en niet botweg weigeren. In Frankrijk rekent men reeds met een afwijzing. Maarschalk Foch is naar den Rijn vertrokken, generaal Pershing heeft zijn reis naar Londen plotseling uitgesteld. Men denkt aan een verscherping der blokkade, omdat de maagkwesste wel den doorslag zal geven, ook, wanneer Duitschland zich bij de Bolsjewiki zal aansluiten, waarop Scheidemann zinspeelde. Hindenburg moet gezegd hebben, dat alle tegenstand vruchteloos, ja onmogelijk is. Toch wil men de bevolking van Oost-Pruisen bewapenen en stroomden de vrijwilligers naar Danzig.

Een protest tegen het Vredetractaat ontving Clemenceau van de..... Franse Kamer van Afgevaardigden n.l. van de rechtsche groep. Sterk! China heeft zijn delegatie met geweld bedreigd, zoo zij het tractaat teekent. Te Parijs is een nieuwe verdeling van de Duitse kolonies bepaald, waarvan de Franse pers zegt: „Hier komt Englands imperialisme voor den dag, dat alle kolonies wil hebben onder verschillende titels: Australië, Zuid-Afrika, etc. Men hoopt dat het Amerikaansche en Franse volk dit niet goedkeuren zal. In Japan, behalve studentenrelletjes bij alle Entente-consulaten, ook een dagelijksch verscherpende, vijandige campagne tegen Amerika.

Italië heeft berust in den afstand van Smyrna en de eilanden aan de kust van Klein Azië aan Griekenland, in „Fiume als vrijstad,” doch wil het kustland van Dalmatië met de havens Zara en Sebenico behouden, tegen de scherpe protesten der Jugoslavonen in. De „Raad van 5” onderzoekt een revisie van het tractaat van 1839 tusschen Holland en België. De Oostenrijkers zijn te St. Germain aangekomen; met Turkije en Bulgarië zal te Constantinopel of Saloiki onderhandeld worden.

Berichten uit de Kolonie.

Raad van Bestuur.

Volgens een dezer dagen (alhier ontvangen telegrafisch bericht is aan den heer MORDY C. HENRIQUEZ op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van den Raad van Bestuur onzes dankbetuiging van den door hem als zoodanig bewezen diensten en is in zijn plaats als zoodanig beoemd den heer MORRIS E. CURIEL.

Rangverhooring.

De wvd. Gouverneur heeft telegrafisch bericht ontvangen, dat aan den Gezaghebber van St. Martin N.

Schoeners	Aankomst	Van	Schoeners	Vertrek	naar
Electra	17	Mei	Maracaibo		
SUSA	18		Maracaibo		
Hollandia	19		Havre		
Lelia	19		Bonaire		
Brandhof	19		St Juan		
Louisiana	19		Mayaguez		
La Providencia	19		La Vela		
Maracaibo	21		Maracaibo		
Selia	21		Aruba		
Gacela	21		Maracaibo		
Maria Leoncita	22		Aruba		
Clara	22		Maracaibo		
Flamade Oro	22		La Vela		
La Providencia	22		La Vela		
Monte Libano	23		Bonaire		
Camia	24		Maralbo		
			Maria Cristina	16	Mei
			Estelle	16	
			Lelia	16	
			Frieda	16	
			Rafina	16	
			La Providencia	16	
			Graciosa	17	
			Ana Altigracia	18	
			Cleopatra	19	
			Meteor	19	
			Maria	19	
			Lelia	19	
			La Providencia	19	
			Brandhof	20	
			Meteor A	20	
			Lelia	20	
			Maria Leoncita	22	
			Maracaibo	24	
			La Providencia	25	
			Gacela	24	
					La Guayra
					Bonaire
					Bonaire
					Maracaibo
					La Vela
					La Vela
					Maracaibo
					Maracaibo
					Maracaibo
					Maracaibo
					Marinique
					Aruba
					La Vela
					Pto Colomb
					Aruba
					Bonaire
					Aruba
					Maracaibo
					La Vela
					Maracaibo

Officiële berichten.

Aan den tijd, klerk O. W. Gravenhorst Brouwer, werkzaam ter administratie van financiën, thans met verlof op St. Martin N. G., is tot verder herstel van gezondheid twee maanden verlofsverlenging verleend.

De heer G. J. Tijstra is belast met de waarneming van de betrekking van gezaghebber van de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba.

De heer F. K. Thiele is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekking van gezaghebber van St. Martin N. G. en belast met de betrekking van districtmeester van het 2e en 3e district op Curaçao.

De heer W. A. C. Willemsen, 1e commissie, is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekking van gezaghebber van Saba.

De heer A. J. C. Brouwer is belast met het ambt van notaris op St. Martin N. G.

Aan den tijd, telegrambesteller bij den post voor D. T. alhier, H. van Buijs is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den rooi-meester op Bonaire, C. R. Debrot is om gewichtige redenen twee maanden verlof verleend en de districtmeester P. L. de Haseth is belast met die functien.

De heer Dr. J. P. Evertsz H. is eervol ontheven van de verdere waarneming van den geheelen militair geneeskundigen dienst alhier, en wederom is zijn functie van eersten gouvernements-geneeskundige hersteld, en de heer Dr. M. Gerstl is eervol ontheven van de verdere waarneming der functien van eersten gouvernements-geneeskundige.

Ingezonden.

Uit de benedendistricten van Curaçao.

Bitter wordt door tal van gezinnen geklaagd over watergebrek.

Sinds lang moeten heele groepen van huis-gezinnen wasch- en drinkwater voor mensch en dier gaan halen op een half uur à drie kwartier afstand. Geruimen tijd zijn de putten in hun omgeving opgedroogd, en tot nog toe wordt er geen hand uitgesloten om in die allerellendigste toestand ook maar de minste verbetering aan te brengen.

Bij herhaling hoort men, dat familie's overvrijd van plantages verwijderd worden, wanneer men verneemt, dat ze in 't bezit zijn gekomen van gouvernementsterrein. Ze worden opgenomen door vrienden of kennissen in een of ander magazijn of leven in 't buik onder een dak van mislukken, blootgesteld aan den wind.

Een haren, die wordt gebruikt voor de draad, vinden we die behandeling niet. Kan hier 't gouvernement niet een behulpzame hand toereiken?

Hierin we vroeger vreesden, was nu zonder grond, dat n.l. de bewoners van de plantages bij uitdreef der gronden in de slechtste condities zouden komen. De beste stukken zijn reeds uitgedeeld, en nu worden de menschen naar de onbegrijpelijkste plaatsen verwezen. 't Kist had wel moeite om thans alle menschen te bereiken, aangezien er voor verkeerswegen niet gezorgd is. 't Mag wel een wonderdokter heeten, die hier ten opzichte van alle zieken, zijn plicht zou kunnen vervullen. Maar waarom zijn dan ook vroeger menschen vooruit bedield, die reeds lang gronden hadden, en anderen die zelfs privaatbezit hebben? Daardoor komen natuurlijk de later bedielden in slechter omstandigheden. En zelfs nu nog hooren we, dat pas een huis op Gouvernementsgrond, vroeger uitgedeeld aan een alleenwoner, vrouwspersoon, zal overgaan in handen van iemand, die en pri vaateigendom heeft, en daarbij reeds gouvernementsterrein bezit.

Dat hier ± 6000 menschen volgens inzichten van één enkel persoon bestuurd worden is onverantwoordelijk. 't Wordt m. i. hoog tijd, dat er een raad benoemd wordt, gelijk dat zelfs 't geval is op eilanden met minder dan de helft van genoemd aantal inwoners.

L. G. H. VAN HEGELSON.

Een geheim ontsluitend.

Het geheim van *Het Vrije België*, het geheimzinnig blad dat den Duitschers zooveel hoofdbrekking bezorgde tijdens den oorlog, wordt ontsluitend door het volgende artikel door Pater Josef Meus, een zijner vroegere uitgevers, nu in Londen. Pater Meus, een goede kennis van Nurse Cavell, werd driemaal gepakt en ter dood veroordeeld en was ten slotte verplicht België te verlaten.

Pater Josef Meus schrijft: *Het Vrije België* bestaat nog. Thans versijnt het dagelijks en is de eenige krant die den tijd van verdrukking heeft overleefd.

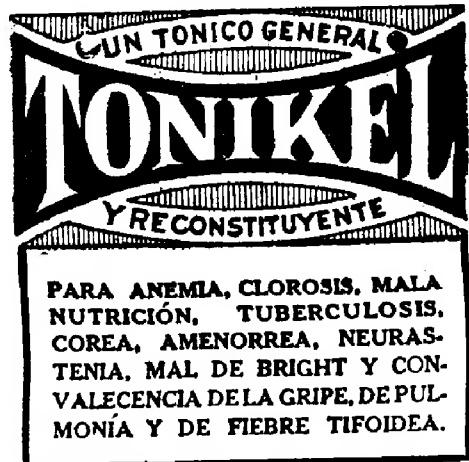
Voor de Duitschers was het bestaan van dit blad een onoplosbaar geheim.

Thans is het niet meer noodig dit geheim te bewaren.

De krant werd uitgegeven in Febr. 1915 door een zekeren Jourdain, de vroegere uitgever van de *Patriot*, die evenals alle andere kranten door de Duitschers geschorst werd. Jourdain had geen mederedacteuren. De drukker wist niet waar de copie van daan kwam. De uitgevers — hun naam was legio — wisten niet wie hen hielpen. Er werd geen kantoor gehouden. Het eenige wat vast stond was de drukpers. Die bleef in eene voormalige drukkerij, door de Duitschers leeggestolen. Meermalen werd dit gebouw nagezocht, maar nooit werd iets anders gevonden dan een onbruikbare machine. De bruikbare pers stond in een kuil. Telkens werden geheele massa's papier geconfisqueerd en wanneer een papierverkooper niet kon bewijzen waar zijn papier gebleven was, volgde gevangenneming. Zoo waren wegedwongen papier en inkt in heel kleine hoeveelheden van zeer vele handelaars te betrekken. Zeer vele inzendingen kwamen van priesters en voor de financiën zorgde, geloof ik, Kardinaal Mercier.

Eens is het gebeurd, dat iemand te biechten ging en na afloop den blechtvader vroeg om een exemplaar van *Vrij België*. — „Die heb ik niet, antwoordde de priester. Ik wil er u 20 fr. voor geven, antwoordde de spion.

Op zekeren dag verscheen *Vrij België* met een foto van Gouverneur von Bissing, onze krant lezend, met onderschrift: „Von Bissing leert de waarheid.“ Honderd spionnen kwamen van Berlijn. Toen verscheen er een aflevering met 10 foto's der spionnen en de namen der 90 overigen er onder. Von Bissing woedend, de spionnen dropen af en België lachte. De foto's waren gevonden in den overjas van een der spionnen, die zijn jas in een der Brusselsche restaurants had laten afborstelen.

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beledend ter Spaar- en Beleenbank van den 1sten September 1917 t/m den 28sten Februari 1918, onder No. 3491 T t/m No. 3184 U, zal plaats hebben op Donderdag 29 Mei a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 24 Mei 1919.

De Voorzitter,
C. S. GORSIRA.

„PREVISORES DEL PORVENIR.“

(VERZORGERS VAN DE TOEKOMST.)

Nieuwe pensioen polis, ingesteld door de Colombiaansche

MUTUALITEITS-MAATSCHAPPIJ,
Bucaramanga—Colombia.

De meest practische en goedkoopste voor minbezoldigde geëmployeerden, voor kinderen en werklieden.

Maandelijksche bijdrage \$ 1. (een dollar.)

Ter verkrijging van een maandelijksch inkomen, dat toeneemt naar gelang de verzekerde ouder wordt.

In geval de verzekerde binnen 180 maanden komt te overlijden, wordt het door hem betaalde aan zijne erfenamen teruggegeven.

Niet te vervallen bij gebrek aan betaling in tien jaar.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot den Permauenten agent alhier,

J. P. G. ECKER.

TONIKEL

**ENRIQUECE LA SANGRE Y
FORTIFICA LOS NERVIOS.
DA FUERZA, ENERGÍA Y
VITALIDAD A LAS
PERSONAS DÉBILES,
ANÉMICAS Y NERVIOSAS**

**PREPARADO EN LOS
LABORATORIOS DE LA
„SALVITAE“**

Photographische Inrichting. Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao. Eerste Prijs Eere-
medaille, 1904.
„ Brussel, 1910
„ Curaçao, Waterkant, Otr-
banda

Getrouwd:

José R. Spence

MET

Julia M. Gomes.

Curaçao, 30 April 1919.

Woonhuis:

Oornet No. 48, Pietermaai.

3-3

Mahoniehout

á 40 cent per voet
te koop bij

J. W. J. v. d. Linde Schotborgh.

5-8

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan art. 2 der Verordening van 31 October 1901/29 Januari 1902 (P.B. 1902 No. 7), thans luidende:

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een aan den halsband vast te hechten penning, welks vorm en opschrift jaarlijks in de maand Mei door den Procureur-generaal worden bepaald en welke, op vertoon van een door den ontvanger afgegeven kwitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald, vanwege het plaatselijk hoofd der politie tegen den kostenden prijs wordt verstrekt.”

De penning zal dit belastingjaar den vorm van een schild en tot opschrift hebben het getal „1919” en het woord „Curaçao”, terwijl het volgnummer onder dit woord is aangebracht.

De penningen zijn aan de Hoofd-wacht der politie in de Willemstad verkrijgbaar tegen betaling van vijf en twintig centen.

Curaçao, 1 Mei 1919.

De Procureur-generaal a. i.,

4-5

C. S. GORSIRA.

Los Niños.

Todo el mundo sabe que la EMULSION DE SCOTT ha producido resultados casi asombrosos, fortificando y robusteciendo a „millares” de niños cuyo desarrollo hubiera sido o muy difícil o imposible sin esta afamada preparación. La mayoría de los padres que reconocen las poderosas virtudes de la EMULSION DE SCOTT, se las dan a sus hijos desde los primeros años asegurándoles „así un” crecimiento saludable y normal, haciéndoles además, inmune de muchas enfermedades que asedian a la niñez. Apesar de la escasez del legítimo aceite de hígado de bacalao de Noruega, la casa de la EMULSION DE SCOTT se complace en informar al público que tiene asegurada toda la cantidad que necesita de aquel precioso y no hará falta este año en las boticas la medicina famosa del hombre con el bacalao a cuestas.

11

RUDOLPH WURLITZER Y CIA

EERSTE KLASSE-FABRIEK VAN MUZIEKINSTRUMENTEN.

ONDERGETEEKENDE, agent alhier van bovengenoemde fabriek, biedt ten verkoop alle soorten van blaas-, snaar-, koperen en houten muziekinstrumenten, alsmede een grooten voorraad *Pianola's* en *Piano's* van verschillend model.

In korten tijd heeft deze fabriek hier op Curaçao MEER *Piano's* en *Pianola's* verkocht, dan alle andere fabrieken te samen in vele jaren, dank zij de spoedige aflevering en de algemeen erkende onovertroffen kwaliteit dezer instrumenten.

Zoowel *Pianola's* en *Piano's*, alsook andere instrumenten worden verkocht op MAANDELIJSCHES afbetaling.

Een ieder wordt beleefd tot een bezoek aan mijn magazijn IJZERSTRAAT No. 40 uitgenoodigd, waar elkeen iets van zijn gading vinden kan.

Eveneens worden door mij gebruikte *Piano's*, mits nog in goeden staat zijnde, voor nieuwe ingeruild, met bijbetaling van de meerdere waarde.

Elke *Piano* of *Pianola*, door mij afgeleverd, WORDT GESTEMD OP ORKESTTOON. (high or low pitch.)

Ook REPARATIEWERK van *Piano's* en *Pianola's* (alle merken) wordt door mij uitgevoerd.

1-4

Op billijke voorwaarden zijn ook *Piano's* IN HUUR te bekomen.

Tegen maandelijksche afbetaling van fl 25 gebruikte en in goeden staat zijnde piano's te koop.

Alle fouten of gebreken, die zich mochten voordoen in *Pianola's*, door mij geleverd, worden gratis door mij hersteld.

Tegen billijken prijs worden ook muziekrollen (zoowel buitenlandsche als Curaçaosche) door mij geleverd.

CURACAO, IJZERSTRAAT, No. 40.

R. TH. PALM, AGENT.